

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری عمران گردشگری و محیط زیست شهری و روستایی

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

ارزیابی و تحلیل نواحی ۷ و ۲۰ شهر خرم آباد از نظر توسعه یافتگی و دسترسی به کاربری های مسکونی، تجاری، و درمانی

غلامعلی خمر^۱، بهرام شاه کرمی^۲

^۱ استادیار و عضو هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل:

^۲ - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل:

bahramshakerame@gmail.com

چکیده :

امروزه کاهش نابرابری در استفاده از منابع، امکانات و تسهیلات، یکی از مهم ترین معیارهای اساسی توسعه در سطح مناطق و نواحی کشور به شمار می آید، بحث توسعه یافتگی نواحی و بررسی علل آن از موضوعاتی است که اخیرا در فرهنگ برنامه ریزی های ناحیه ای و منطقه ای مطرح گردیده است، اما هنوز در کشور ما جایگاه آن به وضوح مشخص نشده است. این امر که به دلایل متعددی نظیر دلایل تاریخی، اجتماعی، اقتصادی، جغرافیایی، دموگرافیکی و سیاسی ایجاد می شود، رشد ناهمگون و نامتعادل میان نواحی و مناطق را به دنبال دارد، که توجه بسیاری از برنامه ریزان و کارشناسان شهری را به خود جلب نموده است، هدف پژوهش حاضر ارزیابی و تحلیل سطح توسعه یافتگی و دسترسی نواحی ۷ و ۲۰ شهر خرم آباد با توجه به شاخص های مسکونی، تجاری، و درمانی می باشد. روش انجام این پژوهش توصیفی- تحلیلی مبتنی بر مطالعات اسنادی، کتابخانه ای و برای تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از مدل *Topsis*، و از نرم افزار *Gis* کمک گرفته شده است. نتایج حاصل از بررسی های صورت گرفته با استفاده از سرانه کاربری های مختلف نواحی و با بهره گیری از مدل تاپسیس، درجه توسعه یافتگی نواحی ۷ و ۲۰ شهر خرم آباد مشخص گردید. بدین ترتیب با توجه به شاخص های مختلف ناحیه ۷ نسبت به ناحیه ۲۰ از نظر توسعه یافتگی و دسترسی به کاربری ها، از شرایط مطلوبتری برخوردار است.

واژه های کلیدی: توسعه یافتگی، برخورداری، نواحی شهر خرم آباد